

סאבוי ואבוי

תגובת הראשונה היתה, כמובן, תודה ללוחמים שסיכנו את נפשם בפעולה. הם פעלו, כרגיל, באומץ-לב. סימל את כולם עוזי יאירי, האיש שלא היה שייך ליחידה הפורצת אך התנדב לפעולה, נטל לידיו את הפיקוד, ונהרג. אך אומץ-הלב של הלוחמים אסור שיסח את הדעת מן הדברים החמורים שנתגלו לאורך כל הפעולה.

פעולת "סאבוי" הוכיחה, כי זעיראנפיון שעדיין לא נרפאו הי מחלות שדבקו במערכת הביטחון מאז מלחמת ששת-הימים, ושגרי מו לתוצאות כה מחפירות ביום הכיפורים. כל הסימפטומים של מי הזות אלה נתגלו מחדש בפעולה זו, בקנה-מידה קטן ומקומי. מבחינה מסוימת היה ליד "סאבוי" מי עין יומי-כיפוריזומא.

תוך שעות מעטות, הופיעו כל הסימפ-טומים האלה מחדש:

- אייטיות מערכת האתרעה ו המנע.
- חוסר-הדימוין בהערכת המהלכים הצפויים של האויב, ובעיקר אי-הבנת הר מניעים הפוליטיים הקובעים את פעולותיו ואת עיתוין.
- אווירה של בארדאקיום, המת-עטף באיצטלה של "אילתורים".

הפריצה

הבילבול הרב ששרר בין המפקדים לבין הוראות סותרות שהגיעו מהמטכ"ל, הור"א וראשי-הממשלה, שר הביטחון, שר המישטרה והרמטכ"ל, הביאו לכך שהפעולה נדחתה פעמיים והיתה פחות מוצלחת מש" יכולה היתה להיות. היחידה המיוחדת של מישטרה-גבול, ש" התאמנה משך חודשים ארוכים במיוחד לקראת פעולות מסוג זה, נדחתה על-ידי שר הביטחון ונשארה יושבת ברחוב בעוד למקום הובאה היחידה המובחרת של צה"ל. זו את הפעולה בבית-הספר במעלות וערכה מיספר פעולות לגבול. אחת היחידות אשר פרצה על גבי סולמות דר" תענה בדרכה, מאחר שתוכניות הבניין אשר נלמדו על-ידי היחידה לא היו מעודכנות, מאחר שלמלון סאבוי נוספו